

12853 - پوشیدن لباس سفید عروسی برای عروس اشکالی ندارد.

سوال

آیا برای زن جایز است که شب عروسی اش لباس سفید بپوشد؟ یا از آنجایی که این لباس (توربهاره) لباس زنان کافر است، پوشیدن آن جایز نیست؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

پوشیدن لباس سفید عروسی اگر با آن در برابر مردان نامحرم ظاهر نشود برای زن اشکالی ندارد، زیرا معمولا لباس عروس دارای نقش و نگار است، و پیشتر در پاسخ به سوال شماره (39570) بیان نمودیم که در مورد لباس زنان شرط این است که خود لباس زینت نباشد.

همینطور شرط است که لباس عروس بدن زن را نمایش ندهد، حتی اگر فقط زنان او را ببینند. مراجعه کنید به سوالات شماره‌ی (34745).

اما اینکه گفتید، این لباس، لباس زنان کافر است، چنین نیست؛ بلکه اکنون بیشتر زنان مسلمان یا اکثرشان [در شب عروسی‌شان] این لباس را می‌پوشند.

از شیخ ابن عثیمین - رحمه الله - پرسیده شد:

حکم پوشیدن لباس سفید [عروسی] توسط زن در شب ازدواجش چیست، مخصوصا وقتی می‌دانیم این کار، شبیه ساختن خود به کافران است؟

ایشان پاسخ دادند:

برای زن جایز است که لباس سفید بپوشد، به شرط اینکه مانند لباس مردان نباشد. اما اینکه این کار شبیه ساختن خود به کافران است؛ اکنون این شبیه ساختن وجود ندارد، زیرا همه‌ی مسلمانان وقتی زنی می‌خواهد ازدواج کند این لباس را به او می‌پوشانند، و بودن یا نبودن یک حکم به علت آن وابسته است. بنابراین وقتی شبیه ساختن به کافران وجود نداشته باشد، و این [لباس] مسلمان و غیر مسلمان را شامل شود، حکم آن نیز از بین می‌رود، مگر آنکه یک چیز در ذات خود حرام باشد نه

به سبب تشبه به کافران، که در این صورت همیشه حرام خواهد بود. (مجموعة أسئلة تهم المرأة / ۹۲).

از کمیسیون دائمی فتوا درباره‌ی لباس عروسی و زینت مخصوص به آن پرسیده شد، که آیا در اسلام اصل و اساسی دارد؟ و اگر اساسی دارد، آیا آشکار کردن صورت در شب عروسی جایز است؟ به ویژه آنکه مردانی بیگانه در طول مسیر تا خانه‌ی شوهر حضور دارند؟

کمیسیون پاسخ داد: برای زن جایز است که، لباس مخصوص شب عروسی و دیگر لباس‌ها را بپوشد، ولی به شرط آنکه این لباس بدن را بپوشاند، و شبیه لباس مردان یا زنان غیر مسلمان نباشد. همچنین برای زن جایز نیست که صورت خود را در برابر مردان بیگانه آشکار کند؛ نه در شب ازدواج و نه دیگر اوقات.

و بالله التوفيق و صلى الله على نبينا محمد وآله و صحبه و سلم.

عبدالعزیز بن باز - عبدالرزاق عقیفی - عبدالعزیز آل شیخ - صالح الفوزان - عبدالله بن غدیان - بکر ابوزید.

(فتاوی اللجنة الدائمة: ۱۷ / ۳۴۳).